

Апостолу правди

Ой, Тарасе, апостоле правди,
Благовісте любові й добра...
Я благаю у тебе поради —
Як нам нині позбутися зла?

Твоя думка, прихована в слові,
В моїм серці нестерпно болить.
Джерелом незгасимим любові —
На папері, безсила, кричить.

Ти кричав, надривав свою душу,
Та почули далеко не всі...
І я теж надриватися мушу,
Щоб розквітла Україна в красі.

Щоб піднялись потуплені очі,
І засяяла в них благодать,
Милосердям настояні ночі
Світло дня спромоглися віддати.

Ой, Тарасе! Любив ти свободу
І не годен був жити в ярмі.
Тож нехай заповіді народу
Зазвучать твоїм словом в мені.

Василь ШМАТКО.

с. Гоща.